

Den 1. April	1906	380
— 1. Maj	—	381
— 1. Juni	—	382
— 1. Juli	—	394
— 1. August	—	389
— 1. September	—	394
— 1. Oktober	—	413
— 1. November	—	426
— 1. December	—	419.

ENEVOLD SØRENSEN.

K. Goos,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

131) *IV. G. d. Til Samfundet, der antager sig vanføre og lemlæstede.* Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 9. November 1906.

I det hosfølgende Andragende har Bestyrelsen for „Samfundet, der antager sig vanføre og lemlæstede“, anholdt om, at der af Statskassen maa blive ydet den Støtte til en stærkt paakrævet Udvidelse af Samfundets Virksomhed.

Som det vil være Udvalget bekendt, er Samfundets Virksomhed knyttet til Ejendommen Toldbodvej Nr. 34, der ejes af Samfundet. Denne Ejendom, der købtes af en Privatmand, var oprindelig ikke indrettet med sit nuværende Formaal for Øje, og Ulemperne herved ere stadig voksende, efterhaanden som Samfundets Virksomhed er bleven udvidet.

I det nu foreliggende Andragende gør Bestyrelsen opmærksom paa, dels at de hygiejniske Forhold lade meget tilbage at ønske, og dels og navnlig, at Pladsmangel danner en idelig Hindring for Institutionens hele Arbejde, umuliggør enhver Fremgang, udsætter Funktionærernes Sundhed for Fare og ved daglige Pinagtigheder fortrædiger de arbejdende. Disse Klager støttes af Ministeriets tilsynstørende med Samfundets Virksomhed, Landstingsmand N. Johansen, saaledes som det vil erfares af de vedlagte af ham afgivne Indberetninger. Under disse Omstændigheder har Samfundets Bestyrelse maattet tage under Overvejelse, hvorledes man skulde komme ud over de Hindringer, der stille sig i Vejen for at opfylde de stadig voksende Krav, der fra alle Steder i Landet stilles til Institutionens Ydeevne, idet Bestyrelsen ikke kan finde det forsvarligt at standse dens Vækst, forinden den er naaet til at fyldestgøre alle berettigede Krav. Disse Overvejelser have ført til, at Bestyrelsen finder det absolut nødvendigt, at der skaffes mere Plads samtidig med, at de hygiejniske Forhold forbedres.

I denne Henseende har man haft sin Opmærksomhed henvendt paa, om det ikke vilde være det heldigste at flytte hele Institutionen bort fra Byen ud til et Sted, hvor Byggegrundene ere billigere. En saadan Flytning vilde ogsaa sikkert i enkelte Retninger frembyde Fordøle, men den vilde samtidig blive meget kostbar, saa at man vilde komme til Driftsudgifter af langt større Omfang end de nuværende. Dertil kommer, at det at bo i Hjertet af Byen er af den største Betydning for dem, der søge Hjælp hos Institutionen, og for hvem dens Fjernelse fra Hovedstaden vilde være en Ulykke. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Bortflytning fra København skal man i øvrigt henvise til den medfølgende Redegørelse fra Institutionens Læge, Dr. med. Panum, i hvilken Redegørelse Spørgsmaalet udførligt drøftes, og hvor Nødvendigheden af Institutionens Forbliven i København paavises.

Bestyrelsen maatte herefter være henvist til at søge at raade Bod paa de ovennævnte Ulemper ved enten at leje Lokaler i tilgrænsende Ejendomme eller ved at købe en saadan Ejendom. Man har ogsaa søgt at leje et til Samfundets